



Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-94-1-A-AR77

Datum: 27. februar 2001.

Original: FRANCUSKI

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Claude Jorda, predsjedavajući
sudija Mohamed Bennouna
sudija Patricia Wald
sudija Fausto Pocar
sudija Liu Daqun

Sekretar: g. Hans Holthuis

Presuda od: 27. februara 2001.

TUŽILAC

protiv

DUŠKA TADIĆA

**POTVRĐUJUĆA PRESUDA O NAVODIMA PROTIV
PRETHODNOG PRAVNOG ZASTUPNIKA MILANA VUJINA**

Pravni zastupnik žalioaca:

g. Vladimir Domazet za Milana Vujina

Pravni zastupnik zainteresovane strane:

g. Anthony Abell za Duška Tadića

ŽALBENO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljem tekstu: Međunarodni sud),

IMAJUĆI U VIDU Presudu o navodima protiv prethodnog pravnog zastupnika Milana Vujina (dalje u tekstu: žalilac) od 31. januara 2000., koju je donijelo Žalbena vijeće, rješavajući u ovom predmetu u svojstvu prvostepene instance (IT-94-1-AR77) (dalje u tekstu: presuda),

S OBZIROM da je na osnovu pravila 77 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), Žalbena vijeće, rješavajući u ovom predmetu u svojstvu prvostepene instance, proglasilo žalioca krivim za nepoštivanje Međunarodnog suda i kaznilo ga globom u iznosu od NLG 15.000, te uputilo sekretara Međunarodnog suda da razmotri brisanje žalioca sa popisa za dodjelu branilaca po službenoj dužnosti koji se vodi u skladu sa pravilom 45 Pravilnika,

IMAJUĆI U VIDU Molbu za dozvolu za ulaganje žalbe na presudu o navodima protiv prethodnog pravnog zastupnika Milana Vujina (IT-94-1-A-AR77), koju je žalilac podnio 7. februara 2000. godine (dalje u tekstu: molba),

IMAJUĆI U VIDU Odgovor zainteresovane strane, Duška Tadića, na molbu za dozvolu za ulaganje žalbe, dostavljen 17. februara 2000. (dalje u tekstu: zainteresovana strana, odnosno odgovor),

IMAJUĆI U VIDU povjerljivu Repliku branjenika na odgovor zainteresovane strane, Duška Tadića, na molbu za dozvolu za ulaganje žalbe, dostavljenu 22. februara 2000.,

IMAJUĆI U VIDU Nalog predsjednika o imenovanju sudija u Tročlano žalbeno vijeće (dalje u tekstu: Tročlano žalbeno vijeće), izdat na francuskom jeziku 8. marta 2000.,

BUDUĆI da je Tročlano žalbeno vijeće svojom Odlukom po molbi za dozvolu za ulaganje žalbe od 25. oktobra 2000. odobrilo ovu molbu zaključivši da "argumenti

kojima je potkrijepljena Molba za dozvolu za ulaganje žalbe predstavljaju dovoljan razlog da se Žalbeno vijeće podrobnije pozabavi ovim pitanjem”,

IMAJUĆI U VIDU Nalog predsjednika o imenovanju sudija u Žalbeno vijeće, izdat na francuskom jeziku 26. oktobra 2000.,

S OBZIROM na povjerljivi Podnesak žalioca dostavljen 3. novembra 2000., u kojem se između ostalog navodi: i) da Međunarodni sud nema ovlasti ni da ustanovi postupak u slučaju nepoštivanja Suda, ni da izriče kazne za nepoštivanje, ii) da pravilo 77 Pravilnika ne predviđa brisanje sa popisa za dodjelu branilaca koji vodi sekretar Suda, iii) da je Žalbeno vijeće, rješavajući u ovom predmetu u svojstvu prvostepene instance, neosnovano proglasilo žalioca krivim za navodno: a) iznošenje Žalbenom vijeću, u cilju potkrepljivanja jednog zahtjeva podnesenog shodno pravilu 115, teze za koju je znao da je lažna, a odnosila se na težinu koju treba dati izjavama Mlade Radića, te na odgovornost Gorana Borovnice za ubistvo dva policajca Muslimana, i b) manipulaciju izjava predloženih svjedoka A i B,

IMAJUĆI U VIDU Odgovor zainteresovane strane, Duška Tadića, na podnesak žalioca, zaveden 5. decembra 2000. (dalje u tekstu: odgovor),

S OBZIROM da pravilo 77 Pravilnika ne predviđa izričito mogućnost da se uloži žalba na presudu za nepoštivanje Suda koju je izreklo Žalbeno vijeće,

BUDUĆI, MEĐUTIM, da se Pravilnik mora tumačiti u svjetlu odredbi Statuta koje, kako je to naglasio generalni sekretar Ujedinjenih nacija u svom izvještaju od 3. maja 1993. (S/2704), moraju poštovati “međunarodno priznate norme koje se tiču prava optuženih”, uključujući i član 14 Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima (dalje u tekstu: Međunarodni pakt),

BUDUĆI da član 14(5) Međunarodnog pakta predviđa da “u skladu sa zakonom, svaka osoba proglašena krivom za neko krivično djelo ima pravo da zatraži da presudu preispita viša pravosudna instanca”,

S OBZIROM da je, osim toga, član 14 Međunarodnog pakta obavezujuća norma međunarodnog prava od koje Međunarodni sud ne može odstupiti,

IMAJUĆI NAPOSLJETKU U VIDU da je ovaj postupak definisan kao kazneni postupak pravilom 77 Pravilnika i da je maksimalna predviđena kazna zatvorska kazna u trajanju od sedam godina,

BUDUĆI da iz toga proističe da osoba koju Žalbeno vijeće proglasi krivom za nepoštivanje suda mora imati pravo da uloži žalbu na tu presudu,

S OBZIROM da bi u ovom slučaju bilo bolje da je postupak za nepoštivanje Suda vodilo jedno od pretresnih vijeća, a ne Žalbeno vijeće koje je rješavalo u svojstvu prvostepene instance, čime bi bila ostavljena mogućnost za vođenje žalbenog postupka,

BUDUĆI, MEĐUTIM, da je dužnost Međunarodnog suda da garantuje i štiti prava optuženih protiv koji se vodi postupak pred ovim Sudom,

ODLUČUJE, stoga, da bi, s obzirom na posebne okolnosti prisutne u ovom konkretnom slučaju, Žalbeno vijeće trebalo da prouči zasnovanost merituma navoda žalioaca,

NA OSNOVU paragrafa 12 do 29 Presude u kojima se jasno navode temelji iz kojih proističu ovlasti Međunarodnog suda da sudi za nepoštivanje Suda i izriče kazne onima koji su proglašeni krivim za nepoštivanje Suda,

S OBZIROM da član 15 Statuta obavezuje sudije da usvoje “pravila o postupku i dokazima za vođenje pretpretresne faze postupka, suđenja i žalbenog postupka, prihvatanje dokaza, zaštitu žrtava i svjedoka i **druga odgovarajuća pitanja**” (naglasak prirodan),

S OBZIROM da Međunarodni sud, kako bi mogao djelovati na efikasan i pravičan način, mora imati ovlasti da sudi za nepoštivanje suda i da izriče kazne za nepoštivanje suda,

BUDUĆI da usvajanje odredbi Pravilnika kojima se regulišu suđenje i kažnjavanje u slučaju nepoštivanja Suda potpada pod “druga odgovarajuća pitanja”, u smislu člana 15 Statuta,

ODLUČUJE da je neosnovana tvrdnja žalioca da Međunarodni sud nije nadležan da sudi i izriče kazne za nepoštivanje suda,

S OBZIROM da pravilo 77 Pravilnika ne predviđa da se osoba proglašena krivom za nepoštivanje Suda može kazniti brisanjem sa popisa za dodjelu branilaca,

BUDUĆI da Žalbeno vijeće, uostalom, u svojoj presudi nije naložilo da se žalilac izbriše sa popisa za dodjelu branilaca, već je samo uputilo sekretara Suda da “razmotri” brisanje žalioca sa dotičnog popisa,

BUDUĆI da branilac, u slučaju da bude proglašen krivim za nepoštivanje Suda shodno pravilu 77 Pravilnika, može očekivati da bude ili suspendovan ili izbrisan sa popisa za dodjelu branilaca koji vodi sekretar Suda u skladu sa pravilom 45 Pravilnika,

ODLUČUJE da je argument žalioca u vezi sa odlukom koju je donijelo Žalbeno vijeće u svojstvu prvostepene instance, a kojom se upućuje sekretar Suda da razmotri brisanje žalioca sa dotičnog popisa, neosnovan,

S OBZIROM da Žalbeno vijeće činjenične zaključke vijeća koje je vodilo prvostepeni postupak može poništiti “samo onda kad se na prezentirani dokazni materijal ne bi oslonio nijedan razuman sud ili kad je ocjena dokaza potpuno pogrešna”¹,

S OBZIROM da tokom ovog postupka za nepoštivanje suda koji je Žalbeno vijeće vodilo u svojstvu prvostepene instance nije iznijet navod da ponašanje koje se žalioцу stavlja na teret, ukoliko bude dokazano, neće predstavljati nepoštivanje Međunarodnog suda budući da je ono imalo za cilj namjerno i svjesno ometanje provođenja pravde,

¹ *Tužilac protiv Zlatka Aleksovskog*, Presuda, predmet br. IT-95-14/1-A, Žalbeno vijeće, 24. mart 2000., paragraf 63

IMAJUĆI U VIDU da je Žalbeno vijeće u svojstvu prvostepene instance saslušalo 12 svjedoka optužbe u vezi sa navodnim nepoštivanjem, osam svjedoka odbrane, kao i izjavu žaliloca,

IMAJUĆI U VIDU detaljnu i temeljitu analizu dokaznog materijala koju je u presudi iznijelo Žalbeno vijeće u svojstvu prvostepene instance,

BUDUĆI da je žalilac tražio da se izjava Vlade Krckovskog, uzeta 4. februara 2000. u Prijedoru (dalje u tekstu: izjava), prihvati kao dodatni dokazni materijal,

BUDUĆI da, u skladu sa pravilom 115 Pravilnika, strane mogu pred Žalbenim vijećem izvesti dodatne dokaze samo ako joj ti dokazi nisu bili dostupni u toku suđenju,

S OBZIROM da žalilac nije naveo da li je dotična izjava bila dostupna u toku suđenju,

ODLUČUJE da, shodno tome, nema osnova za prihvatanje dotične izjave za svrhe ovog žalbenog postupka,

ODLUČUJE da bi svaki "razumni sud" prihvatio materijalne dokaze na kojima je zasnovana presuda i da njihova procjena ni u kom slučaju nije bila "potpuno pogrešna" te da stoga nema osnova za poništavanje činjeničnih zaključaka,

ODLUČUJE da su argumenti žaliloca u vezi sa činjeničnim zaključcima koje je izvelo Žalbeno vijeće u svojstvu prvostepene instance u potpunosti neosnovani,

S OBZIROM da se u skladu s odredbama pravila 116 *bis* A) Pravilnika, po žalbi uloženoj na odluku donijetu shodno pravilu 77 Pravilnika može riješiti u potpunosti na osnovu pismenih podnesaka strana,

S OBZIROM takođe da u skladu s odredbama pravila 116 *bis* D) Pravilnika, predsjednik Žalbenog vijeća, nakon što se konsultovao s ostalim članovima vijeća, može donijeti odluku da presudu ne izrekne javno i u prisustvu strana,

ODLUČUJE da će u skladu s odredbama paragrafa A) i D) pravila 116 *bis* Pravilnika, presuda po ovoj žalbi biti donesena na osnovu pismenih podnesaka strana u postupku i da neće biti izrečena na javnoj sjednici u prisustvu strana,

IZ TIH RAZLOGA,

NALAŽE sljedeće:

- i) potvrđuje se presuda koju je donijelo Žalbeno vijeće u svojstvu prvostepene instance,
- ii) ova žalba se odbija,
- iii) žalilac će u roku od 21 dan sekretaru Suda platiti globu u iznosu od NLG 15.000,
- iv) sekretar može, na osnovu svojih ovlaštenja a u skladu sa činjeničnim zaključcima koje je Žalbeno vijeće u svojstvu prvostepene instance donijelo protiv žalioca, razmotriti njegovo brisanje sa popisa za dodjelu branilaca koja se vodi shodno pravilu 45 Pravilnika, ili njegovo suspendovanje na određeno vrijeme, te o njegovom ponašanju, u skladu sa zaključcima Žalbenog vijeća, obavijestiti profesionalno udruženje kojem žalilac pripada.

Sastavljeno na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu se francuska verzija smatra mjerodavnom.

Sudija Wald dostavlja uz ovu odluku svoje izdvojeno i različito mišljenje po pitanju nadležnosti.

/potpis na originalu/
 Claude Jorda
 Predsjedavajući sudija
 Žalbenog vijeća

Dana 27. februara 2001.
 U Hagu (Nizozemska)

[pečat Međunarodnog suda]

